

BIULETYN

www.swietajadwiga.diecezja.pl

tygodnik informacyjny parafii św. Jadwigi Królowej w Krakowie Krowdrzy

Refleksja na niedzielę /Pwt 18,15–20; Ps 95; 1 Kor 7,32–35; Mk 1,21–28: Jezus naucza jak ten, który ma władzę/

Jak już wiemy, w roku B czytamy najkrótszą ze wszystkich Ewangelii. Egzegeci twierdzą, że Ewangelia św. Marka jest źródłem dla pozostałych synoptyków (Mateusza i Łukasza). Tekst jest adresowany do ludności nieżydowskiego pochodzenia, do pogan, na co wskazuje tłumaczenie logiów Jezusa z języka aramejskiego na grecki oraz wyjaśnienie obyczajów żydowskich. To Jezus jest prorokiem obiecany przez Mojżesza. Jego wielkość polega na bliskiej, intymnej relacji z Ojcem. Ta bliskość sprawia, że z wściekłym impetem rozpętuje się wokół Niego burza złych duchów. Nie są one w stanie pozostać w ukryciu. Cieszą się swoim stanem posiadania – człowiekiem, którego opętały, którym zawładnęły. Duchy nieczyste (wydawać się może, że jest jeden, ale przemawiają w liczbie mnogiej) wyczuwają pojawienie się kogoś zupełnie innego, kogoś, kto burzy ich świat. Krzyczą i to dosłownie: *Cóż jest między nami a tobą, co mamy ze sobą wspólnego?* (gr. *ti hemin kai soi*) – Czego chcesz od nas? (Mk 1,24). W rzeczywistości nie istnieje nic, co byłoby w stanie zbliżyć do siebie te nieosobowe, głuche, zamknięte, pełne bełkotliwych sprzeczności istoty i Tego, który jest jasną, czystą i otwartą Miłością.

Duchy nieczyste wykrzykują: *Wiem, kto jesteś: Świąty Boga!* To wezwanie jest przedwczesne, obliczone na zdemaskowanie Jezusa, zniweczenie misji oraz przestraszenie tych, którzy za Nim idą. Niewiedza służy, aby niszczyć. Jednak okrzyki duchów i ich wiedza o Jezusie są niekompletne. Duchy widzą w nim człowieka, tylko człowieka. Jezus nie jest tylko Naza-

rejczykiem, jak pogardliwie twierdzą. Jest Kimś większym niż Świąty Boga. On jest prawdziwym Bogiem. To do Niego należy każda władza.

Jezus wcielił się w Syna Bożego, aby zniszczyć potęgę Złego, aby wyzwolić człowieka spod jego mocy.

Powołanie proroków przez Boga, poszukiwanie ludzi, którzy byliby wrażliwi, by usłyszeć jego głos i podjąć jego wolę, prowadzą wreszcie do posłania Syna. Jezus jest Słowem, które niesie wolność od grzechu i zwycięstwo nad Złem. Słowo Jego rozbrzmiewa dziś w Kościele. To wszystko po to, byśmy nie musieli szukać po omacku, abyśmy się nie oddali w moc wrogich i obcych nam sił.

Chcemy na dwa sposoby poznawać Boga. Po pierwsze, poprzez praktyki magiczne. Towarzyszy temu strach przed Niepoznawalnym, składanie ofiar dla „udobruchania” sobie Tego (tych), od którego wszystko zależy. Drugi sposób sam Bóg zaproponował. Była to rewolucja: Bóg zaczął mówić. Jakie jest pierwsze słowo dekalogu? Słuchaj...

Liturgia Słowa przypomina nam o niedostrzegalnej przez ludzi skutek naszej rutyny w wierze rewolucji. Służyło jej powołanie proroków (zob. Pwt 18,15–20). W Biblii jest niezliczona liczba miejsc, w których Bóg wzywa nas do słuchania tak jak w Psalmie 95. Jezus nie tylko pokazał pełnię prorocstwa, kiedy przemówił w synagodze w Kafarnaum. Udowodnił skuteczność słowa Boga. Bez wątpliwości pozostawił, kim jest ten, od kogo przychodzi, a co więcej – od kogo ma moc, władzę oraz skuteczność. Nie powracajmy do sposobu wierzeń pogan. Odnajdujemy prawdziwych proroków, szukajmy słów od Boga. Tylko Jego słuchajmy.

P.N.

JAK UCZESTNICZĘ WE WSPÓLNOCIE KOŚCIOŁA?

W pierwszą niedzielę Adwentu 3 grudnia 2023 r. w Kościele w Polsce rozpoczął się nowy rok duszpasterski pod hasłem *Uczestniczę we wspólnocie Kościoła*.

Kościół jest podstawową wspólnotą, do której należymy od momentu chrztu – działające w nim ruchy i grupy pomagają nam jedynie pogłębiać nasze powołanie i są pomocą w drodze ku Bogu. To właśnie w Kościele budujemy naszą wiarę i wzmacniamy fundamenty duchowości chrześcijańskiej poprzez: korzystanie z sakramentów, a w szczególności z Eucharystii i sakramentu pokuty; słuchanie Słowa Bożego; modlitwę, post i wstrzemięźliwość oraz inne akty kultu religijnego, a wreszcie poprzez wiarę w to, że Kościół jest dziełem Boga.

Bo przecież sam *Chrystus umiłował Kościół i wydał za niego samego siebie, aby go uświęcić, oczyściwszy obmyciem wodą, któremu towarzyszy słowo, aby osobiście stawić przed sobą Kościół jako chwalebny, nie mający skazy czy zmarszczki, czy czegoś*

podobnego, lecz aby był święty i nieskalany (Ef 5,25–27).

Każdy z nas jest małą częścią tej wielkiej budowli, jaką jest Kościół, każdy z nas jest inny, niepowtarzalny. Posiadamy cechy, zdolności, łaski – ich zestawienie jest charakterystyczne tylko dla każdego z nas. Jesteśmy tą częścią Kościoła, której nie da się zastąpić inną; częścią, bez której obraz całości będzie niepełny. Każdy z nas został powołany do wypełnienia konkretnej misji w Kościele – bycia żoną, mężem, rodzicem, kapłanem, siostrą zakonną czy osobą żyjącą samotnie. Niezależnie od powołania, jakie mamy, Duch Święty obdarza nas szczególnymi łaskami, charakterystycznymi tylko dla Ciebie, dla mnie, dla niej czy dla niego..., abyśmy wnosili swój wkład w rozwój Kościoła, abyśmy przyczyniali się do jego odnowy, rozbudowy, przemiany (por. 1 Kor 12,8–10.28–30; Rz 12,6–8; Ef 4,11–12). *Różne są dary łaski, lecz ten sam Duch...* (1 Kor 12,4). Każdy z nas ma niepowtarzalną historię życia, która nas kształtuje i ubogaca. Mamy indywidualny, „skrojony na miarę” zestaw doświadczeń, zdolności, umiejętności, wykształcenia, wrażliwości.

dokończenie na str. 4

INTENCJE MSZALNE

PONIEDZIAŁEK 29.01

- 06:30** O łaskę przebaczenia grzechów i wieczne zbawienie dla rodziców + Marii i Władysława
06:30 + Józef Chochorowski – msza gregoriańska
07:00 + Wiesław Müller – 4. rocznica śmierci
08:00 + Zygmunt Kwieciński (od Doroty i Piotra Piech)
18:30 O pełnię Bożego bł. i otwartość na dary Ducha Św. dla Marty
18:30 + Wanda Jocz w 1. rocznicę śmierci

WTOREK 30.01

- 06:30** + Elżbieta Sekuła (od rodziny Różyckich)
07:00 + Józef Chochorowski – msza gregoriańska
08:00 + Piotr Błaszczak (od żony, synów i najbliższej rodziny)
18:30 + Eugeniusz Zajac w rocznicę śmierci

ŚRODA 31.01

- 06:30** + Leszek Okoński – pierwsza msza gregoriańska
07:00 + Bogumiła Morawiec (od Teresy i Józefa Bednarz z rodziną)
08:00 + Kazimierz Przybyło (od Jacka i Iwony Buksa z rodziną)
18:30 Zbiorowa w intencjach Nowenny do MBNP

CZWARTEK 01.02

- 06:30** + Zygmunt Kwieciński (od Jolanty i Andrzeja Piech)
07:00 + Maria Pawlik (od rodziny Antosów)
08:00 + Leszek Okoński – msza gregoriańska
18:30 ++ z rodziny Molendowskich

PIĄTEK 02.02

- 06:30** O radość życia wiecznego dla Marii i Tadeusza Świerk oraz + Zynobi, + Józefa i Józiu Zborowscy
07:00 + Krystyna Katak w 3. rocznicę śmierci
08:00 + Mieczysław Kotarba – 9. rocznica śmierci
09:00 + Marian Tondyra (od córki z rodziną)
17:00 + Leszek Okoński – msza gregoriańska
18:30 + Kazimiera Kubica – 6. rocznica śmierci

SOBOTA 03.02

- 06:30** + Wanda Wiśniewska (od Sabiny Superson-Dudek z rodziną)
07:00 + Ewa Przybyś (od Mariana i Krystyny Senderowicz)
08:00 O Boże bł. i dary Ducha Św. dla Marcina i Heleny
08:00 + Leszek Okoński – msza gregoriańska
18:30 + Zbigniew Zabdyr (od syna z rodziną)

NIEDZIELA 04.02

- 06:30** + Antoni Kita
08:00 + Maria Kiełtyka
09:30 Rezerwacja
10:00 + Leszek Okoński – msza gregoriańska
11:00 Dziękczynna w 24. rocznicę ślubu Małgorzaty i Tomasza z prośbą o dalsze bł. Boże
12:30 W intencji dzieci przyjmujących chrzest
12:30 + Maria i Leon Natanek
17:00 + Elżbieta Pasyk w 1. rocznicę śmierci
18:30 + Bolesław Ams w 25. rocznicę śmierci
20:30 + Krzysztof Kotwica (od kolegów z pracy syna)

Prośmy o Miłosierdzie Boże dla naszych parafian, którzy w tym tygodniu odeszli do wieczności. Są to **śp.: Józef Stec** (l. 95) z ul. Opolskiej 69, **Zofia Malec** (l. 86) z ul. Palacha 11, **Krystyna Chorzępa** (l. 92) z ul. Krowoderskich Zuchów 9, **Zofia Mrozek** (l. 79) z ul. Stachewicza 27 oraz **Andrzej Strzelichowski** (l. 85) z ul. Krowoderskich Zuchów 20.

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj im wieczne spoczywanie.

Dobre słowo

Pokora i wstyd po grzechu są miłsze Bogu niż pycha po spełnieniu dobrego uczynku.

św. Augustyn

OGŁOSZENIA PARAFIALNE

- ♦ Solenizantom i Jubilatom tego tygodnia życzymy łask Bożych i opieki Matki Najświętszej.
- ♦ Dzisiaj po Mszy św. o godz. 11:00 schola **Radosne Nutki** zaprasza wszystkich chętnych, a szczególnie babcie i dziadków, do wspólnego koledowania przy żłóbku Pana Jezusa na zakończenie okresu Bożego Narodzenia.
- ♦ W piątek przypada Święto **Matki Bożej Gromnicznej**. Jest to również XXVIII Dzień Życia Konsekwentnego. Msze św. odprawimy o godz.: 6:30, 7:00, 8:00, 9:00, 17:00 i 18:30. Składka przeznaczona będzie na zakony kontemplacyjne.
- ♦ W tym tygodniu mamy także **I czwartek, piątek i I sobotę miesiąca**. W czwartek wspólnota **Chrystus na Krowodrzy** zaprasza wszystkich na adorację Najświętszego Sakramentu o godz. 19:00. W piątek spowiadamy od godz. 16:30, a o 18:00 nabożeństwo do Najświętszego Serca Pana Jezusa.
- ♦ W sobotę o godz. 17:45 zapraszamy na różaniec fatimski w kościele. Natomiast nie będzie tego dnia Mszy św. o godz. 11:00 w kaplicy Matki Bożej.
- ♦ **Zespół Charytatywny** przeprowadzi w przyszłą niedzielę po Mszach św. zbiórkę do puszek na działalność kuchni św. Jadwigi.
- ♦ Na stoisku z prasą katolicką pod chórem jest dostępny nowy numer miesięcznika dla dzieci **Staś**.
- ♦ Trwa tegoroczna kolęda. Jej program jest wywieszony na drzwiach wejściowych do kościoła oraz na stronie internetowej parafii. Po kilku latach **wróciliśmy do dawnej formy odwiedzin** duszpasterskich, czyli o wizycie powiadają wcześniej ministranci, którzy dzwonią do każdego mieszkania. Dlatego w tym roku **nie ma już potrzeby zgłaszania** w parafii chęci zaproszenia księdza na kolędę.

Jedna Jest Taka Noc
KONCERT KOLED

SERDECZNIE ZAPRASZAMY
 DO WSPÓLNEGO KOLEDOWANIA
 Z CHÓREM CANTATE DOMINO

28.01.2024, GODZ. 16:00
 SALA TEATRALNA
 PRZY KOŚCIELE ŚW. JADWIGI KRÓLOWEJ

Rozważanie styczniowe

Panie Jezu ukryty w Najświętszym Sakramencie, pozwól nam dzisiaj doświadczać Ciebie, doświadczać Ciebie w ogromie miłości, którą każdego dnia nam zsyłasz. Niedawno rozpoczął się nowy rok, który przynosi ze sobą nowe wyzwania, nowe błogosławieństwa i łaski, ale także trudności i zmagania. Prosimy Cię, Panie Jezu, bądź z nami, bądź z nami wszędzie tam, gdzie Cię bardzo, bardzo potrzebujemy.

Duchu Święty, przyjdź do nas ze swoją światłością i natchnieniem. Przyjdź razem z delikatnym powiewem, tak jak tylko Ty potrafisz.

Miłość nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego, nie unosi się gniewem, nie pamięta złego.

Droga siostró i drogi bracie, to kolejne wersety Hymnu o miłości, nad którymi chcemy się dziś pochylić. Te piękne słowa św. Pawła na pewno nie znalazły się tam bez przyczyny. Bo przecież miłość nie dopuszcza się bezwstydu. W tym kontekście *bezwstyd* oznacza zachowanie sprzeczne z normami moralnymi, które mogłoby narazić na szwank dobre imię osoby lub grupy ludzi. Miłość nie dopuszcza się bezwstydu – czyli jest skromna, przeciwstawia się wszelkim grzechom nieczystym, ale także cielesnym. To pycha jest korzeniem, z którego wyrasta duża ilość niestosownego postępowania i nieuprzejmości, tak pospolitej wśród tych, którzy myślą o sobie, że są lepsi, więksi, ważniejsi od drugich, czy to intelektualnie, czy finansowo.

Kluczem jest spojrzenie w głąb własnego serca i uświadomienie sobie, w jakich sytuacjach najczęściej odczuwamy wstyd, uczucie, jakie pojawia się, gdy zachowaliśmy się w sposób niewłaściwy. Greckie znaczenie tej cechy miłości oznacza, że miłość nie działa brutalnie, w sposób niegrzeczny czy szorstki. Gesty i słowa miłości powinny być łagodne, a nie grubiańskie lub sztywne. Miłość powinna być więc delikatna i uprzejma. A im bardziej intymna, tym bardziej wymaga poszanowania wolności i zdolności czekania, aż druga osoba otworzy drzwi do swojego serca.

Czy posiadam miłość, która jest uprzejma i życzliwa, a nie nachalna i gwałtowna? Która nie postępuje nieprzyzwoicie, niestosownie?

Miłość nie szuka swego, nie szuka swojej korzyści. Ten, kto kocha prawdziwie, ma na myśli przede wszystkim dobro tego, kogo kocha. Nie chodzi przy tym o zaniedbanie swoich potrzeb, lecz o przeniesienie akcentów. Gdy w pierwszej kolejności skupimy się na dobru innych, sami najczęściej doświadczymy obdarowania, choćby radością z rozwoju ukochanej osoby. Ten, kto posiada taką miłość, jak opisuje Apostoł, będzie się wystrzegał przed wykorzystywaniem jakiegokolwiek niesprawiedliwej przewagi nad drugimi, na przykład nadużywając ich przy-

jaźni, zaufania lub nieumiejętności. Będzie wolał raczej samemu cierpieć zło, niż czynić zło, ponosić niesprawiedliwość, niż czynić niesprawiedliwość. Niestety postawa przedkładająca dobro drugiego ponad własne jest często niezrozumiała w kulturze zbudowanej na egoizmie.

Czy posiadam miłość, która nie jest samolubna, która *nie szuka swego*, czyli tylko swoich własnych korzyści? Która mogłaby nawet być skłonna, by pozwolić na poświęcenie niektórych ze słusznie posiadanych przez siebie praw w interesie drugich? A może wręcz przeciwnie, posiadam samolubstwo, które nie tylko domaga się tego, co mi się należy w każdej okoliczności, ale które domaga się realizacji owych praw bez względu na wygodę, komfort i słuszne prawa drugich?

Miłość nie unosi się gniewem.

Gniew Boga, który jest skutkiem szerzącej się ludzkiej nieprawości, ma na celu nasze nawrócenie. Ukazuje nam, że bez Boga tracimy życie nie tylko ziemskie, ale przede wszystkim życie wieczne. Gniew Boży skierowany był często przeciw tym, którzy zagrażali narodowi wybranemu, gdy ten trwał przy Bogu. Kiedy Boży lud odchodził od Jego nauki, nie słuchał Jego głosu, wówczas Bóg kierował swój gniew przeciwko niemu – lud popadał w nieszczęścia, niewole. Gniew Boży charakteryzuje się tym, że piętnuje zło bez ponizania człowieka. Człowiek, który nosi w sobie Boży gniew, będzie postępował podobnie: będzie otwarty na dialog, będzie upominał z troską o zbawienie drugiego człowieka, ale będzie przyjmował wybór drugiej osoby. Gniew ludzki, czyli działanie pod wpływem emocji w żadnej mierze nie wypełnia Bożego planu. Jest mu raczej przeciwny.

Gdy jesteśmy wobec kogoś uszczypliwi, działamy z wolą zranienia, a nie zbudowania, wtedy to zachowanie na pewno nie jest pełne miłości. Najczęściej człowiek wpada w gniew, gdy zagrożone jest jego dobre mniemanie o sobie samym, gdy nie może przeprowadzić własnych planów, podporządkować sobie innych. Taki gniew jest wadą, trzeba go opanować, jeśli chce się być wiernym uczniem Chrystusa. Po naszej stronie jest nauka, jak sobie z nim radzić i jak go wyrażać. Miłość nie powinna być ostra i rozdrażniona. Miłość idealna nie prowokuje, ale też nie traci łatwo panowania nad sobą.

Czy posiadam miłość odznaczającą się łagodnym usposobieniem, którą niełatwo sprowokować, by wybuchła, by uniosła się gniewem? Miłość, która umożliwi mi zauważenie racji leżących po obu stronach sporu, która obdarza mnie duchem zdrowego rozsądku, umożliwiającym mi dostrzeżenie, że unoszenie się gniewem oraz gwałtowny gniew nie tylko są niewłaściwe, ale są niezmiernie szkodliwe, krzywdzące tych, wobec których bywa on kierowany? A może zamykasz się w sobie i odcinasz ciepłe uczucia, fundując innym ciche dni?

Miłość nie pamięta złego — czyli chętnie przebacza.

Wielokrotnie grzeszymy raniąc bliźnich słowem, uczynkiem czy zaniedbaniem. Mamy nadzieję na Boże przebaczenie. Bóg jest Miłością, dlatego udziela nam łaski przebaczenia, gdy zwracamy się ku Niemu. Nie jest łatwo przebaczyć, gdy ktoś głęboko nas zrani. Przebaczenie nie oznacza zapomnienia doznanej krzywdy.

dokończenie na str. 4

BIULETYN DUSZPASTERSKI
bezpłatny tygodnik parafialny

REDAKCJA BIULETYNU
Ks. M. Hajdyla, K. Herej-Szymańska,
A. Gorczyca, M. Kot-Panek,
M. Szymańska
teksty: ks. M. Czapla, I. Korohoda,
D. Kotas, Ł. Kwiecień, K. Apostolska
A. Kubica, M. Leś, M. Prochacka,
dział reklam: D. Kotas

Parafia nie odpowiada za treść
publikowanych reklam

PARAFIA RZYMSKOKATOLICKA

pw. Św. Jadwigi Królowej
ul. Łokietka 60, 31-334 Kraków
tel.: +48 12 637 14 15
fax: 638 71 52
konto: 49 1020 2906 0000 1702 0086 1682
e-mail: swietajadwiga@diecezja.pl
www.swietajadwiga.diecezja.pl

PORZĄDEK MSZY ŚWIĘTYCH

dni zwykłe: 6:30, 7:00, 8:00, 18:30
nd. i święta: 6:30, 8:00, 9:30, 10:00,
11:00, 12:30, 17:00, 18:30, 20:30

DUSZPASTERZE

proboszcz: ks. Marek Hajdyla
wikariusze: ks. Norbert Sarota,
ks. Paweł Sułko, ks. Michał Kowalcze

rezydenci: ks. Prałat Jan Dziasek,
ks. Dariusz Oko, ks. Stanisław Molendys,
ks. Mirosław Czapla

KANCELARIA PARAFIALNA

pon.-sob.: 10:00-11:00
pn., wt., czw.: 16:00-18:00
nd. i święta: kancelaria nieczynna

dokończenie ze str. 3

Jest raczej decyzją, że pragniemy dla tej osoby zbawienia tak samo jak dla nas samych. Nie powinniśmy okazywać nienawiści, złościwości ani kłótniwości – nic poza uprzejmością i łagodnością, tak by zostawić otwartymi drzwi do pełnego pojednania się tak szybko, jak to tylko będzie możliwe, robiąc przy tym wszystko, aby zachęcić do takiego pojednania i przejawiając chęć do przebaczenia i zapomnienia doznanej krzywdy. Doskonała miłość jest sama w sobie pełna dobrych intencji, staramy się patrzeć na słowa i postępowanie innych z tego samego punktu widzenia.

A Ty, czy podejmiesz trud przebaczenia? Czy traktujesz bliźnich tak, jak sam chcesz być traktowany?

Panie Jezu, Ty przy spotkaniu ze swoimi uczniami mówisz: *Pokój wam*. Udziel nam pokoju, jakiego nie zna świat. Pokoju, który rodzi się z Twojego przebaczenia. Pokoju, który prowadzi do przebaczenia sobie i innym. Przypominaj nam, że każdego dnia modlimy się słowami: *i odpuść nam nasze winy, jako i my odpuszczamy naszym winowajcom*.

CNK Kaja

JAK UCZESTNICZĘ WE WSPÓLNOŚCI KOŚCIOŁA?

dokończenie ze str. 1

To wszystko sprawia, że nie ma drugiej takiej osoby, jak Ty czy ja. Warto tę swoją niepowtarzalność odkrywać każdego dnia, dziękować za nią Panu Bogu i służyć tymi darami innym członkom Kościoła. I nie dotyczy to wyłącznie osób konsekrowanych.

Nigdy bowiem nie może zabraknąć w Kościele apostołstwa świeckich, wypływającego z samego ich chrześcijańskiego powołania (Sobór Watykański II, Dekret o apostołstwie świeckich, nr 1).

Każdy z nas jest powołany do tego, aby w nim aktywnie uczestniczyć, rozpoznając swoje powołanie i szczególne dary, otrzymane od Boga dla dobra innych. Wszyscy jesteśmy za ten dar współodpowiedzialni, a więc wezwani – jako uczniowie-misjonarze – do aktywnego uczestnictwa w budowaniu i rozwoju tej wspólnoty. Prawda o Kościele, który ma swe źródło w Bogu, zobowiązuje nas nie tylko do wiary w Kościół, ale także i do dochowania mu wiary, czyli także do posłuszeństwa i zaufania Kościołowi hierarchicznemu.

Przez swoją śmierć i Zmartwychwstanie Chrystus ofiaruje nam nowe życie – już tu na ziemi. W wolności, pokoju, dając swoją łaskę i siłę do przezwycięzania codziennych trudności. Daje nam Kościół, w którym dzięki sakramentom jest nieustannie wśród nas, umacniając nas w drodze. Pomaga ciągle zaczynać od nowa, pomimo naszych słabości i upadków. Tworzy z nas wspólnotę osób, abyśmy się wzajemnie wspierali. Jaka jest nasza rola? Przyjść z ufnością do Boga i oddać Mu swoje „długi” (w sakramencie pokuty), zanurzyć się w Jego ofercie (w sakramencie Eucharystii), a następnie z wdzięcznością odpowiadać miłością na miłość. Wdzięczność za dary, które otrzymujemy od Boga każdego dnia, powinna nie tyle prowokować nas do pychy czy egoizmu, ile mobilizować do coraz większej miłości Boga i drugiego człowieka. Naszym zadaniem jest również zaświadczyć o miłości Boga do człowieka w środowiskach, w których żyjemy, pracujemy, jesteśmy. Dlatego Pan Bóg zaprasza do wspólnoty Kościoła różne osoby, dając im różnorodne powołania i charyzmaty, aby wiadomość o Jego miłości, o darowaniu nam win i zaproszeniu do nowego życia docierała

do wszystkich miejsc. I abyśmy w drodze potrafili się wzajemnie wspierać darami, które od Niego otrzymaliśmy.

Podobało się Bogu uświęcać i zbawiać ludzi nie pojedynczo, z wyłączeniem wszelkich wzajemnych powiązań, lecz ustanowić ich jako lud, który uznałby Go w prawdzie i Jemu święcie służył (Lumen gentium, 9).

Tak jak potrzebowaliśmy wspólnoty, aby za jej pośrednictwem otrzymać wiarę – prawdę o Bogu objawionym w Jezusie Chrystusie, tak potrzebujemy wspólnoty jako środowiska wiary, w którym może się ona rozwijać i umacniać. Jezusowej Ewangelii nie da się realizować w pojedynkę. Ona zawsze odsyła nas do wspólnoty, do konkretnych ludzi, którzy żyją obok nas. Święty apostoł Jan w swoim liście pisze, że nie sposób kochać niewidzialnego Boga, nie kochając człowieka, który jest obok nas i który jest naszym bratem (por. 1 J 4,19), a św. Cyprian z Kartaginy mówił: *Jeden chrześcijanin to żaden chrześcijanin*.

Kościół jest bowiem powszechny, czyli otwarty na wszystkich. Znajdują w nim swe miejsce ludzie o różnej osobowości, różnym charakterze, w różnym wieku, różniący się wykształceniem, zainteresowaniami, poglądami, rozumieniem wielu spraw. Co łączy tych wszystkich różnorodnych ludzi? *Jeden jest Pan, jedna wiara, jeden chrzest. Jeden jest Bóg i Ojciec wszystkich, który jest i działa ponad wszystkimi, przez wszystkich i we wszystkich* (Ef 4,5–6).

Komisja Duszpasterstwa KEP przygotowała materiały na czas trwającego obecnie Roku Liturgicznego 2023/24: pięć zeszytów w wersji papierowej (teologiczno-pastoralny, homiletyczny, liturgiczny, katechetyczny i maryjny) i elektronicznej oraz materiały dla rodzin w wersji elektronicznej – wszystkie można pobrać ze strony:

<https://episkopat.pl/program-duszpasterski-kosciola-w-polsce-na-rok-2023-2024/>

I.K.

KALENDARZ LITURGICZNY TYGODNIA:

PONIEDZIAŁEK 29.01

2 Sm 15,13–14.30; 16,5–13a;
Ps 3; Mk 5,1–20

WTOREK 30.01

2 Sm 18,9–10.14b.24–25a.
31–19,3; Ps 86;
Mk 5,21–43

ŚRODA 31.01

św. Jana Bosko, kapłana
2 Sm 24,2.9–17; Ps 32;
Mk 6,1–6

CZWARTEK 01.02

1 Krl 2,1–4.10–12;
1 Krn 29;
Mk 6,7–13

PIĄTEK 02.02

**Święto Ofiarowania
Pańskiego**
Hbr 2,14–18;
Ps 24;
Łk 2,22–40

SOBOTA 03.02

1 Krl 3,4–13;
Ps 119;
Mk 6,30–34

NIEDZIELA 04.02

Hi 7,1–4.6–7;
Ps 147A;
1 Kor 9,16–19.22–23;
Mk 1,29–39

REKLAMA na pokrycie kosztów druku

DRUKARNIA

Paor

ul. Wybickiego 46, 31-302 Kraków
tel. 637 72 92, e-mail: paor@paor.pl
www.paor.pl

OFFSET, SITODRUK, DRUK CYFROWY, SZTANCOWANIE, LAKIEROWANIE UV, ZŁOCENIE

**drukujemy: książki, broszury, ulotki, plakaty, wizytówki,
papiery firmowe, teczki, naklejki, etykiety, opakowania**